

नाग्निदेवत्या । स्वधया पैतृकान्नेन निमित्तेन पितृणामन्नमस्माभिर्भक्षणीयमिति
हेतोः स्वीयवृषाणि प्रतिमुञ्चमानाः पितृसमानवृषाणि स्वीकुर्वन्तः सन्तो ये असुरा
देवविरोधिनश्चरन्ति पितृयज्ञस्थाने प्रसरन्ति । तथा ये असुराः परापुरः निपुरश्च
भरन्ति । पराक्रान्ताः पुरः परापुरः स्थूलदेहान् । निकृष्टाः पुरः निपुरः सूक्ष्मदे-
हान्ये धारयन्ति । स्वमसुरत्वं प्रहादयितुं ये स्थूलसूक्ष्मशरीराणि बिभ्रति । अग्नि-
रुल्मुकवृषः । अस्माद्योकात्पितृयज्ञस्थानात्तानसुरान्प्रणुदाति प्रणुदतु प्रेरयतु प्र-
कर्षेणापसारयत्वित्यर्थः ॥३०॥

a. अत्र पितरो मादयधं यथाभागमावृषायधम् ।

b. अमीमदन्त पितरो यथाभागमावृषायिषत ॥३१॥

का° [४.१.१३.१४.] अत्र पितर इत्युक्कोदङ्गास्तऽत्रा तमनादावृत्यामीमदन्तेति
ज्ञपतीति । आ तमनात् आसनिरोधेन ग्लानिपर्यन्तमुदञ्चुष आस्तऽइति सू-
त्रार्थः । हे पितरो यूयमत्रास्मिन्बर्हिषि मादयधं कृष्टा भवत । ततो हविषि य-
थाभागं स्वं स्वं भागमनतिक्रम्य आवृषायधं समन्ताद्वृषवदाचरत । यथा वृषः स्वा-
भीष्टं घासं प्राप्य तृप्तिपर्यन्तं स्वीकरोति तद्वत्स्वीकुरुत । आङ्पूर्वावृषशब्दात्कर्तुः
क्यङ् सलोपश्चेति [पा° ३.१.११.] क्यङ् ततो लोट् । पितरः अमीमदन्त । या-
न्पितृत्प्रति मादयधमित्युक्तं ते पितरोऽमीमदन्त कृष्टाः यथाभागमावृषायिषत स्वं
भागमनतिक्रम्य वृषवत्स्वीचक्रुः । लुङि वृषम् । यथाभागमाशिषुरित्येवैतदाहेति
श्रुतिः [२.४.२.२२.] । भागं स्वं जन्तुरित्यर्थः ॥३१॥

a. नमो वः पितरो रसाय । b. नमो वः पितरः शोषाय ।

c. नमो वः पितरो जीवाय । d. नमो वः पितरः स्वधायै ।

e. नमो वः पितरो घोराय ।

f. नमो वः पितरो मन्यवे नमो वः पितरः पितरो नमो वः ।

g. गृहान्नः पितरो दत्त सतो वः पितरो देष्म ।

h. एतद्वः पितरो वास आर्धत्त ॥३२॥